

Kop: «La música és un art poderós que travessa fronteres, censures i controls policials»

El grup vallesà torna amb el disc 'Revolta' (Rock de Kasba, 2018) | Àlex Romaguera entrevista el grup per a la revista Enderrock de març

Kop | Juan Miguel Morales

El disc *Revolta* (Rock de Kasba, 2018) engega de nou el ventilador de **Kop** amb l'objectiu de radiografiar el context de lluita i esperança. Els vallesans, liderats pel mític cantant Juanra, facturen un me?tal me?s fresc i polític que remou les consciències.

Aquesta entrevista és un fragment de la conversa que Àlex Romaguera va mantenir amb el grup i que queda plasmada a la revista *Enderrock* de març.

Què us ha motivat dos anys després de *Radikal* (Propaganda pel Fet!, 2016) a llançar una nova *Revolta*, de sis temes, amb nou segell?

Juan Ramón Rodríguez 'Juanra' (Veu): Kop venia d'un doble CD de 17 cançons i un llibre on vam explicar moltes coses. Amb *Revolta*, en canvi, volíem respondre a un context del qual no podem i ni tampoc volem extreure'ns. Vam compondre les cançons entre l'agost i la tercera setmana de setembre, sempre pendents de l'actualitat política, cosa que ha obligat a reescriure'ns a nosaltres mateixos.

Heu suavitzat el vostre estil fosc i abrupte?

Radikal era més adult i girava sobre la repressió, les barricades i la coherència, i ara parlem d'amor, d'amistats que han quedat pel camí o, sense caure en el paternalisme, de la lluita feminista. A més, hem incorporat la veu melòdica de Sergi Torrijos per arribar més enllà.

L'empremta urbana sobreviu en la vostra sonoritat?

És d'on venim. Fins i tot quan érem **Speereth** i els primers anys de **Kop**, que operàvem al municipi gironí de Celrà, respiràvem ciutat, barri i carrer. Jo ho porto a dins i sempre tinc per costum dedicar alguna cançó a la Barcelona rebel. Aquesta vegada és "Rosa de foc", en la qual explico que, si estem units, podem revertir la realitat tan adversa que ens envolta.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PHf11q4Bo5E>

Convé una llum d'esperança per suportar la repressió?

M'adono que molta gent ha quedat marcada pels efectes negatius de la lluita i, evidentment, existeixen. Però d'aquí a un temps veurem que hem posat en escac al règim del 78 i que tant els anhels del 15-M com les idees que Podemos difon terminològicament són damunt la taula. Tant és així que la classe política actual fa el que li exigeix el carrer. Si una minoria d'una minoria vam ser capaços d'envoltar el Parlament o defensar Can Vies, imagina't què pot fer un milió de persones manifestant-se per la independència. Trobo que la gent ja no es queda en la protesta, també expressa el que sent. I en l'àmbit musical això passa amb **Riot Propaganda** o **La Raíz**... Mai com ara hi havia hagut tanta gent formant-se, amb arguments i apropant-se als CDR, les assemblees i el plaer de decidir.

D'aquella "Guerrilla de la comunicació" que vau impulsar durant la dècada dels noranta, què n'ha quedat?

Hem sortit del gueto. Vam començar **Speereth**, **Sin Dios**, **El Corazón del Sapo** i **Inadaptats** en cases okupades, ateneus i locals alternatius. Després vam continuar amb **Kop** i **Obrint Pas** accedint a nous espais, i avui ja toquem en festivals i festes majors. Ni ho podíem imaginar. El fet que **Kop**, que mai no hem deixat de ser una eina solidària al servei de les lluites socials, trobem nou públic i ens aculli tan bé, anima a continuar. La música és un art poderós que travessa fronteres, censures i controls policials. I això no es pot aturar.

Kop. Foto: Juan Miguel Morales